

**SUTRA U
GRADSKOJ
RUBRICI**

REPORTERI S BRANITELJIMA SPLITA

Padne li Svilaja, past će i Split!

Tko brani Split? Kako žive i što jedu, o čemu pričaju? Imaju li rana? Je li ih strah?

To su neka od pitanja što smo ih postavljali, idući za novim momcima, remcima i gušterima put Svilaje — odakle se Split brani — prema gardistima, koji sami sebe već smatraju starima i iskaljenima, onima što vade vodu iz bunara i peru onu jedinu maskirnu majicu, čekajući da se osuši na suncu kako bi je ponovno mogli obući.

— Poslije pranja moraš čekat

da smršaviš. Više ne možeš stati u nju. Tolika joj je kvaliteta ...

Njam-Njam (ovo će biti priča puna nadimaka i imena jer mnogi među njima izbjeglice su iz Splita u Splitu, progone ih i prijete im telefonom ...) kaže da se ne boji, jer inače ne bi bio tu, ali pobjegao je od novinarke ...

— Evo vam Hogar Strašni (ime sve govori) ...

Odlazimo gardistkinji, jedinoj ženi, nije još bila na terenu, radi u administraciji, tamo na granici.

Kad bi se išlo ravno, pješice, kao oni — do četnika, tenkova i oklopnih vozila u Otišiću nema više od petnaestak kilometara.

— Normalno da me strah — kaže ona.

Žena je i nije ju strah to priznati.

U Otišiću su zasad mirni iako se svake noći čuje pucnjava. Uvijek su na terenu, uvijek budni, čuvaju i paze da se neprijatelj ne probije.

Padne li Svilaja, past će i Split.